

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da,

- utvrdi da je Kraljevina Nizozemska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 5. (ranije članak 10.) Ugovora o osnivanju Europske zajednice (sada članak 4. stavak 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije), time što nije naknadila gubitak vlastitih sredstava koja su trebala biti utvrđena na temelju članaka 2., 6., 10., 11., i 17. Uredbe br. 1552/1989 ⁽¹⁾ (sada članci 2., 6., 10., 11., i 17. Uredbe br. 1150/2000 ⁽²⁾) i stavljena na raspolaganje proračunu Unije, jer protivno članku 101. stavku 1. Odluke Vijeća 91/482 ⁽³⁾ i članku 12. stavku 6. Priloga II. toj odluci za uvoz mlijeka u prahu i riže iz Curaçaa u razdoblju od 1997. do 2000. odnosno protivno članku 35. stavku 1. Odluke Vijeća 2001/822 ⁽⁴⁾ i članku 15. stavku 4. Priloga III. toj odluci za uvoz grube krupice i sitne krupice iz Arube u razdoblju od 2002. do 2003. nije izdala potvrde o prometu robe EUR.1;
- naloži Kraljevini Nizozemskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Carinska tijela Curaçaa i Arube, dviju prekomorske zemlje Kraljevine Nizozemske, pogrešno su izdala dokaze o podrijetlu EUR.1 za mlijeko u prahu, rižu, grubu krupicu i sitnu krupicu. Naime, nesporno je da nisu bile ispunjene pretpostavke za odobravanje povlaštenog podrijetla prema relevantnim odlukama o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj ekonomskoj zajednici. Nepravilnosti u potvrdama o prometu robe su administrativnim pogreškama u Curaçau dovele do gubitka od 18 192 641,95 eura vlastitih sredstava Unije, a administrativnim pogreškama na Arubi do gubitka od 298 080 eura vlastitih sredstava Unije.

Komisija smatra da je Nizozemska kao država članica prema pravu Unije odgovorna za gubitak vlastitih sredstava koji su prouzročile njezine prekomorske zemlje i da prema obvezi lojalne suradnje ukupan iznos neutvrđene i nenaplaćene carine i davanja (uvećan za kamate) mora staviti na raspolaganje proračunu Unije.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1552/89 od 29. svibnja 1989. o provedbi Odluke 88/376/EEZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL 1989., L 155, str. 1.)

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ, Euratom) br. 1150/2000 od 22. svibnja 2000. o provedbi Odluke br. 94/728/EZ, Euratom o sustavu vlastitih sredstava Zajednica (SL 2000., L 130, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 1., str. 12.)

⁽³⁾ Odluka Vijeća 91/482/EEZ od 25. srpnja 1991. o pristupanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 1991., L 263, str. 1.)

⁽⁴⁾ Odluka Vijeća 2001/822/EZ od 27. studenoga 2001. o pridruživanju prekomorskih zemalja i područja Europskoj zajednici („Odluka o prekomorskom pridruživanju”) (SL 2001., L 314, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 50., str. 12.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. srpnja 2017. uputio Bundesverwaltungsgerichts (Austrija) –
Martin Leitner protiv Landespolizeidirektion Tirol**

(Predmet C-396/17)

(2017/C 347/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesverwaltungsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Martin Leitner

Tuženo tijelo: Landespolizeidirektion Tirol

Prethodna pitanja

- 1.1. Treba li pravo Unije, a osobito članke 1., 2. i 6. Direktive 2000/78/EZ ⁽¹⁾ u vezi s člankom 21. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji radi uklanjanja diskriminacije aktivnih službenika predviđa prijelazno uređenje u kojem na temelju „prijelaznog iznosa”, koji – iako izražen u novcu – ipak odgovara određenoj, konkretno utvrdivoj klasifikaciji kojom se provodi razvrstavanje iz prijašnjeg dvogodišnjeg sustava u novi (zatvoren i za nove službenike nediskriminirajući) dvogodišnji sustav i time u odnosu na aktivne službenike održava učinke diskriminacije na temelju dobi u neumanjenom opsegu?
- 1.2. Treba li pravo Unije, a osobito članak 17. Direktive 2000/78/EZ i članak 47. Povelje tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji aktivnim službenicima onemogućuje da zahtijevaju da im se – u skladu s tumačenjem članka 9. i 16. Direktive 2000/78 koje je Sud Europske unije dao u presudi od 11. studenoga 2014., C-530/13 (Schmitzer) – utvrdi položaj na ljestvici platnih razreda pozivajući se na članak 2. Direktive 2000/78 u trenutku prije prelaska u novi sustav plaća, s obzirom na to da relevantne pravne osnove retroaktivno proglašava neprimjenjivima od stupanja na snagu njihova povijesnog izvornog zakona i posebno isključuje mogućnost uračunavanja razdoblja prije ulaska u službu ostvarenih prije navršene 18. godine života?
- 1.3. U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 1.2.:
- Nalaže li načelo nadređenosti prava Unije, izraženo u presudi od 22. studenoga 2005., C-144/04 (Mangold) i daljnjim presudama, to da – u trenutku prijelaza u novi sustav – na aktivne službenike i dalje treba primijeniti odredbe koje su retroaktivno stavljene izvan snage kako bi se ti službenici mogli retroaktivno i bez diskriminacije razvrstati u starom sustavu i tako bez diskriminacije prebaciti u novi sustav plaća?
- 1.4. Treba li pravo Unije, a osobito članke 1., 2. i 6. Direktive 2000/78/EZ u vezi s člancima 21. i 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis koji samo deklarativno uklanja postojeću diskriminaciju prema dobi (u pogledu uračunavanja razdoblja prije ulaska u službu ostvarenih prije navršene 18. godine života), s obzirom na to da je u njemu određeno da razdoblja koja su zapravo ostvarena na temelju diskriminacije retroaktivno više ne treba smatrati diskriminirajućima, iako se diskriminacija faktično nastavlja u neizmijenjenom obliku?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja, SL L 303., str. 16.. SL, Posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 1., str. 69.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. srpnja 2017. uputio Amtsgericht Nürnberg (Njemačka) –
Andreas Fabri i Elisabeth Mathes protiv Sun Express Deutschland GmbH**

(Predmet C-418/17)

(2017/C 347/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Nürnberg

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Tuženik: Sun Express Deutschland GmbH

Prethodna pitanja

1. Je li prebacivanje rezervacije na drugi let situacija obuhvaćena člankom 4. stavkom 3. Uredbe ⁽¹⁾?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: